

са отдава въ Турція къмъ живота на чловѣка, щото никое изпълненіе за смъртно наказаніе, което бы са издало отъ надлежнѣхъ сѣдилища, неможе да са извърши безъ двойното и сѣщественое условіе на повторително разгѣжданье на туй рѣшеніе, отъ Върховния Сѣвътъ на Правосѣдіето и безъ едно потвърдително Императорско *Ираде*, на което сѣдържаніето са прочита публично предъ осѣденыхъ.

« Напразно бы дирилъ нѣкой въ този періодъ на двадесетѣ години единъ поне примѣръ отъ насиліе, сѣбличанье или конфискуванье, исполнено или заповѣдано отъ Властьта. Нѣкои части отъ законодателството може да са считатъ недостаточны и несѣвършенны, и тѣхното приспособленіе може да даде поводъ за критикуванія, поради пълното лишеніе отъ законовѣдѣніе и отъ опытъ на онѣзи, които сѣ призованы да истѣкуватъ новыѣ законы, които замѣстѣхъ ветхыѣ, и които бѣхъ изучили до сега; но не може никой да откаже че системата на законностьта наслѣдова и замѣсти по сичката Имперія системата на своеволіето. Несѣвършенствата и злоупотрѣбленіята, които до сега сѣществуваѣтъ и които Императорското Правителство са занимава да уничтожи, потвърдяваѣтъ, вмѣсто да опровергаваѣтъ, крайното отгонванье на древныѣ заблужденія.

« II.) Привилегіиѣтъ и бездаждіята, които отъ старо време сѣ са отстѣпили на Османскыѣ общины, бѣхъ сѣкога уважены, и никое оплакванье не сѣ е подигало за да покаже нѣкое докѣченіе на правата на духовныѣ начальницы на тѣзи общины. Императорското Правителство пристѣпи и по-нататѣкъ. Колкото пѣти Сѣвътыѣ на общиныѣтъ изевиха желаніе за распространеніето на онѣзи привилегіи, То са сѣгласи на него свободно и са показа благосклонно за пріемваньето на мѣрки и уставы, сгодны да свързватъ духовното вѣдомство съ правыѣ, законопостановленіята и новыѣ нужды.

« III.) Опредѣляемыѣтъ пожизнено отъ В. Порты Патріарсы, никога не слѣзохъ отъ сѣдалищата си, освѣнь по рѣшителната прозба отъ духовното имъ стадо, или по силата на самоволното имъ рѣшеніе. И порѣчителствата на непротѣвнѣемостъта,